

Přivítání:

Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi vámi. Amen.

Introit: Jan 6:51

Pán Ježíš říká: *Já jsem ten chléb živý, který sestoupil z nebe; kdo jí z toho chleba, živ bude na věky. A chléb, který já dám, je mé tělo, dané za život světa. Amen.*

Píseň (1): 441

Modlitba:

Hospodine, náš nebeský Otče, chválíme tě za každý den, který z tvé milosti dostáváme. Zvláště v této době, kdy si spolu s celou společností uvědomujeme, že není samozřejmost žít a být se svými blízkými. Chválíme tě za všechny skutky tvé milosti: Že nás živíš, sytíš, že z tvé ruky přijímáme základní potřeby pro tento život.

Tím víc tě ale chválíme za naději, kterou jsi nám, nedokonalým a hříšným lidem, otevřel v Pánu Ježíši Kristu. Chválíme tě za tu obětavou lásku, kterou nám Kristus prokázal na kříži. Ukotvení v jeho lásce totiž smíme čelit našemu strachu i sobectví.

Chválíme tě za dar Ducha svatého, který je s námi, uprostřed nás i v nás samotných. Chválíme tě za radost, pokoru, moudrost, trpělivost a soudržnost, kterou v nás tvůj Duch probouzí.

Prosíme tě, Hospodine, jako tvé děti: Mluv dnes k nám. Podepři nás svým slovem i svým Duchem. A mluv v těchto dnech k celé tvé církvi i k lidem kolem nás. Amen.

1. čtení: Lukáš 6:27-36

Píseň (2): 219

2. čtení: Žalm 136

(Doporučení: Předčítatel čte vždy jen 1. polovinu verše. A ostatní zúčastnění z paměti recitují 2. polovinu verše: *Jeho milosrdenství je věčné.* Dobré je k této společné odpovědi přizvat právě děti.)

Slovičko / aktivita pro děti:

Milé děti, v tomto žalmu chválíme Pána Boha za to, že je dobrý a laskavý. Za to, že všechno s láskou stvořil, a že o to všechno s láskou pečuje.

Dvě otázky: 1) Co přesně vyjmenovává žalmista, že Pán Bůh stvořil?

2) A co byste k tomu jeho výčtu ještě přidaly? Co dál Pán Bůh stvořil?

Dva úkoly:

1) Vstaňte a jděte k nejbližšímu oknu. Co všechno z toho Božího stvoření vidíte z vašeho okna?

A teď jděte k nejbližšímu zrcadlu. Co vidíte? Ano, vidíte sami sebe. I vás Hospodin stvořil. Dal vám život proto, abyste ho v životě poznaly, abyste ho chválily, abyste s ním žily, abyste také poslouchaly jeho slovo. Tak moc vás má rád, že kvůli vám dokonce poslal svého Syna, Pána Ježíše Krista, do našeho světa. Tím Pán Bůh potvrdil, že *jeho milosrdenství vůči vám je věčné*, že nikdy neskončí.

2) Když tatínci chtějí něco zdůraznit, občas při tom, co říkají, bouchnou do stolu. Zkuste si to. Řekněte nahlas: *Jeho milosrdenství je věčné.* A u toho bouchněte do stolu.

Pán Bůh mezi nás poslal Pána Ježíše, který za nás hříšné zemřel na kříži. Tím nám chtěl zdůraznit, že nás opravdu, ale opravdu má rád. A to napořád. Jako by nám říkal: *Já vás skutečně miluji!* A u toho bouchnul do stolu.

Kázání:

1) Proč vlastně zpíváme?

Milí bratři a milé sestry, ve středu celá naše země zpívala tu starou dobrou písničku autorů Uhlíře a Svěráka: *Není nutno, není nutno, aby bylo přímo veselo...* Ano, když je nám smutno, když prožíváme nějaké trápení, my lidé si zpíváme. Zpěv utěšuje naše bolavé nitro. Chvilí nám totiž dopřává zapomenout na všechno těžké, čím zrovna procházíme.

Při jedné naší rodinné pobožnosti, bezprostředně po zpěvu mládežnických písní, jsem se svých dětí i mé ženy zeptal: *Tak co? Kdo z vás při zpěvu myslel na koronavirus?* Nikdo. Nikdo z nás na tu nákazu a problémy s ní spojené v tu chvíli nemyslel.

I my křesťané zpíváme Pánu proto, abychom na pár chvil zapomněli na všechno, co nás svírá a děsí. Na druhou stranu: My zpíváme Hospodinu duchovní písně právě proto, abychom nezapomněli. Abychom nezapomněli na Hospodina: Na jeho péči o nás, křehké a pomíjivé tvory. Na jeho dobrotu a lásku. Na všechny jeho úžasné skutky, kterými svou dobrotu a lásku vůči nám projevil a prokázal.

Tak nad zpěvem přemýšlíme my, věřící lidé: Duchovní písně cvičí naši paměť. Zostrují naše duchovní vnímání. Upevňují a ukotvují naši víru. A v neposlední řadě také uvolňují naši vděčnost Bohu, který si přece naši chválu bezesbytku zaslouží. Snad i proto nás Písmo vybízí:

- *...plni Ducha zpívejte společně žalmy, chvalozpěvy a duchovní písně. Zpívejte Pánu, chvalte ho z celého srdce²⁰ a vždycky za všechno vzdávejte díky Bohu a Otci ve jménu našeho Pána Ježíše Krista. (Ef 5:19-20)*

A jinde:

- *Přinášejme tedy skrze Ježíše stále obět' chvály Bohu; naše rty necht' vyznávají jeho jméno. (Žd 13:15)*

2) Jeho milosrdenství je věčné

Právě jsme přečetli Žalm 136, který je naprosto výjimečný. V Písmu už jemu podobnou píseň nenalezneme. Vždyť se v něm celkem 26krát o Bohu zpívá, že:

- *Jeho milosrdenství je věčné. (Nebo jinak přeloženo: Jeho láska trvá navěky.)*

Proč 26krát? Nevím. Ale vím jistě, že kdybychom tu větu přečetli jen jednou, pak by se nám tak dokonale pod kůži nedostala. A myslím, že právě v těchto dnech potřebujeme, aby tato biblická věta kolovala v našem krevním oběhu a ozývala se v nás tak často, jako tep našeho srdce.

Boží láska nikdy neskončí, nutí nás opakovat žalmista stále dokola. *Boží láska je věčná*. Bůh svou lásku projevoval nám lidem, už našim předkům, od počátku stvoření. Bůh svou lásku k nám lidem v určitém čase potvrdil, když poslal svého Syna, Pána Ježíše, do našeho světa. Bůh svou lásku projevuje i nyní: Právě nám. Každého dne našeho života. A Bůh svou lásku k nám bude prokazovat i našim potomkům, a to až do konce tohoto světa... No, a potom co? Potom i Boží láska zanikne? Ale houby! Boží láska je přece věčná! Jeho milosrdenství je věčné! Proto bude trvat pořád, na věky věků. A my ji budeme prožívat pořád, na věky věků.

Sám jsem tento žalm, podobně jako mnozí z vás, četl v životě mnohokrát. A mnohokrát jsem se také dopustil té samé chyby: Zhruba v polovině žalmu jsem začal přeskakovat tu společnou odpověď:

- *Jeho milosrdenství je věčné.*

Začal jsem číst vždy jen první polovinu verše. Ale to je chyba! Obrovská chyba! Protože tím jsem přeskakoval tu nejdůležitější větu celého žalmu a snad i celého Písma: *Že Hospodinovo milosrdenství je věčné.*

3) Hospodin je dobrý a mocný Bůh (v. 1-3)

A teď se zaměříme na první poloviny všech veršů tohoto starozákonního zpěvu. Hned na začátku zpívá žalmista, že *Hospodin je dobrý Bůh*. A také, že *je svrchovaný Bůh*, který nemá žádnou konkurenci v celém stvoření. Hospodin je skutečně „ztělesněním“ dobroty i moci zároveň. Hospodin je zdrojem veškerého dobra. Je pramenem, z kterého vyvěrá všechno dobro i všechna síla.

To je sice pěkné, ale ptejme se: *Podle čeho to poznáme? Na základě čeho můžeme o Bohu říkat, že je dobrý a že je mocný? Copak toto vyznání víry neplave na vodě? Nevycucal si žalmista tato svá prohlášení o Bohu z prstu?*

Samozejmě že ne. Vždyť Hospodin se takto projevil v dějinách. Z jeho činů vyvozujeme, že je *dobrý a mocný Bůh bohů a Pán pánů*. Z těch jeho činů, o kterých čteme v Bibli.

A také z jeho dobrého díla, které vidíme kolem sebe každý den. A v neposlední řadě na základě jeho laskavé práce s námi může každý sám za sebe vyznávat, že Bůh je dobrý.

Bratři a sestry, křesťanská víra stojí na Božím sebezjevení. Bůh se nám představil skrze své laskavé skutky. A přesně o tom zpívá i tento žalm. Všimněte si: V prvních třech verších jen naznačí, kdo je to Bůh. Ale ve zbytku žalmu zpívá o tom, že Bůh sám se nám takto představil.

4) Celé stvoření svědčí o tom, že Hospodin je dobrý a mocný Bůh (v. 4-9.25)

Bratři a sestry, žalmista nás nejprve nabádá, abychom vykoukli z okna. Abychom se nejdřív podívali na modrou (nebo zamračenou) oblohu, kterou důmyslně vytvořil. A potom, abychom se podívali níž: Na stromy, které se právě začínají zelenat či dokonce kvést. A na trávu, která začíná růst. A na květiny. A na zvířata, která nám běhají po zahradě či po dvorku. Žalmista nás vede k tomu, abychom se zaposlouchali do zpěvu ptáků a z plných plic se nadechli čerstvého vzduchu.

Nezapomeňme při tom zaměřit svůj pohled jeden na druhého! V této zvláštní době se vidíme častěji než v předchozích měsících a letech. Trávíme spolu mnohem více času. A snad si ani nejsme vzácní. A tak bychom mohli (při té domácí ponorce) snadno zapomenout na to, že právě my jsme vrcholem celého Božího stvoření. My lidé. Ty i já. Že na nás si dal Bůh obzvlášť záležet, když tvořil svět. Že nás, a jen nás! – stvořil podle svého obrazu.

V druhé společné písni „*Hory, doly, stráně*“ jsme zpěvem povzbuzovali celé stvoření k tomu, aby vzdávalo čest a chválu svému Stvořiteli. Ale pozor! Především od nás lidí Bůh očekává, že ho budeme chválit za jeho nádherné, důmyslné, promyšlené a fungující stvoření. Především po nás žádá, abychom mu za to byli stále znovu vděční. Abychom netvrdili, že to všechno vzniklo pouhou náhodou. Abychom naopak vyznávali, že celé stvoření je výtvorem mocného, moudrého, laskavého Boha, který také nás stvořil a který nás všechny aktivně udržuje při životě. Vždyť na konci žalmu slyšíme a zpíváme:

- ²⁵ *Veškerému tvorstvu dává pokrm, jeho milosrdenství je věčné.*

Bůh od nás také očekává, že se nikdy přírodě nebudeme klanět, což je dnes ve společnosti častý jev. Vždyť naše úcta patří jen Hospodinu! A na druhou stranu nemáme stvoření ani sobecky vykořisťovat a neuváženě likvidovat. Moudré zacházení s životem kolem nás, uvážená péče o životní prostor, doprostřed kterého nás Bůh postavil – také k tomu nás dnešní žalm navádí.¹

5) Zachráněný Boží lid svědčí o tom, že Hospodin je dobrý a mocný Bůh (v. 10-24)

Bratři a sestry, pojďme rychle dál. Autor Ž 136 by nás možná pokáral, že jsme u stvoření zůstali příliš dlouho. Vždyť on sám mnohem víc zpívá o Boží záchraně než o Božím stvoření. O Boží spásě. O Božím vysvobození. Všimněte si toho nepoměru: O dobrém a mocném Stvořiteli zpívá tento žalm celkem v 7 verších. (v. 4-9.25) Ale o dobrém a mocném Zachránci prozpěvuje celkem v 15 verších! (v. 10-24)

Když jsme si tento 136. žalm cvičně četli doma, moje rodina se ozvala: *To je divné, že tady zpíváme o Božím milosrdenství a zároveň zpíváme o tom, že Hospodin utopil faraona ve vodách Rákosového moře. (v. 15) A že předtím pobil všechny egyptské prvorozené. (v. 10) A pak o tom, že Hospodin zahubil mocné krále, Óga a Síchona (v. 17-20)*

Ano, je to tak! Hospodin zachránil svůj lid z područí faraona, toho tvrdého a nemilosrdného otrokáře. A to tím způsobem, že jej zahubil i s jeho vojskem. Hospodin zkrátka dělá za svůj lid „špinavou“ práci! Protože ti, kteří zneužívají druhé lidi pro svůj vlastní prospěch... Ti, kteří se neštítí ničit životy druhých lidí kvůli tomu, aby zbohatli, aby se jim dobře vedlo...

---

¹ Možná si někdo v této době neodpustí poznámku, že náš svět není zdaleka tak dokonalý, jak se tehdy žalmistovi zdálo. Copak právě koronavirus neukazuje celé stvoření v temných odstínech – jako životní prostor, který ohrožuje člověka na životě? Ano, to je jistě pravda. Bible však tuto nedokonalost nepřipisuje Bohu, nýbrž člověku. Lidskému pádu. Lidskému hříchu. *Kvůli vám, říká Písmo, kvůli vám, lidé, je země prokletá.* (Gn 3:17) A apoštol Pavel přímo prohlašuje:

- ¹⁹ *Celé tvorstvo toužebně vyhlíží a čeká, kdy se zjeví sláva Božích synů. ²⁰ Neboť tvorstvo bylo vydáno marnosti - ne vlastní vinou, nýbrž tím, kdo je marnosti vydal. Trvá však naděje, ²¹ že i samo tvorstvo bude vysvobozeno z otroctví zániku a uvedeno do svobody a slávy dětí Božích. ²² Víme přece, že veškeré tvorstvo až podnes společně sténá a pracuje k porodu.* (Ř 8:19-22)

Žel ne všechno je v tomto světě dokonalé... Proto my křesťané vyznáváme i svou naději, že Bůh připravuje nové a bezchybné stvoření. Novou zemi a nové nebe – bez hříchu, bez smrti, bez jakéhokoli zla. (2Pt 3:13; Zj 21:1)

Ti, kteří drží opratě světa ve svých rukou a už přitom dávno berou jako normální, že pod jejich „bičem“ mnozí lidé trpí... Takoví lidé se téměř nikdy nedají přesvědčit pouhým slovem, aby toho nechali. Dobré slovo, napomenutí, domlouvání, to na ně neplatí. V těchto případech spíš platí: *Na hrubý pytel hrubá záplata*. Hospodin chce vysvobodit svůj lid z rukou toho mocného otrokáře. Hospodin si přeje ochránit svůj lid před dalšími mocnými králi. A proto je zahubí. Po nich totiž laskavé slovo stéká jako voda po husím peří. To jsou ty příslovečné perly sviním.

A navíc: Nemůžeme vinit Hospodina, že by to po dobrém nezkusil! Copak Mojžíš opakovaně nepředstupoval před faraona a neprosil ho, aby propustil Izraelce? (např. Ex 5:1; 7:16; 7:26) A jaký byl výsledek? Jen víc práce a víc dřiny. Copak Izraelci nevyslali své posly ke králi Síchonovi, aby jim dovolil pokojně projít svým územím? (Nu 21:21) Místo toho král Síchon na Izrael zaútočil. Proto za svůj lid Hospodin bojoval.

A stejně tak bojoval i za nás, bratři a sestry! Vždyť žalmista nakonec volá:

- ²³ *Když jsme byli poníženi, rozpomněl se na nás, jeho milosrdenství je věčné.* ²⁴ *A vyrval nás našim protivníkům, jeho milosrdenství je věčné.*

Copak ten největší otrokář celého lidstva, ďábel sám, by se nechal porazit pouhým slovem? Ne! Porazil ho až Ježíš Kristus, když sebe sama obětoval na golgotském kříži! Copak Kristus odstranil hřích, ten nejnebezpečnější virus, který napadá každého člověka a ničí jeho vezdejší i věčný život, laskavou domluvou? Ne! Svou vlastní smrtí jej usmrtil a zničil! Apoštol Pavel o Pánu Ježíši píše:

- ²¹ *Toho, který nepoznal hřích, (Bůh) kvůli nám ztotožnil s hříchem, abychom v něm dosáhli Boží spravedlnosti.* (2K 5:21)

K tomuto Božímú záchrannému dílu se my vděčně přiznáváme. Za to Boha chválíme. Na Ježíši Kristu totiž nakonec nejlépe vidíme, že *Hospodin je dobrý. Že jeho milosrdenství je věčné.*

Na závěr krátký příběh: Církevní otec Athanasius, žijící ve 4. století, se výrazným způsobem zasadil o to, že církev věří a vyznává Ježíše Krista jako dokonalého člověka, a zároveň jako pravého Boha. Ovšem kvůli tomuto biblickému učení měl Athanasius mnoho nepřátel, kteří jej chtěli připravit o život. Jednou, když zrovna Athanasius vedl bohoslužby, nepřátelští vojáci obklíčili kostel. Bušili do vrat a snažili se dostat dovnitř. Lidé v kostele se velmi báli. Athanasius však zachoval čistou hlavu a nařídil celému shromáždění, aby zpívalo... Hádejte co? Žalm 136! Když vojáci rozmlátili vrata a vtrhli do kostela, byli nejprve na pár vteřin zaskočeni krásným zpěvem. Pak jim ale otrnulo a násilím rozehnali ten dav křesťanů. Mnohé ten den pozavírali, jiným tělesně ublížili. Athanasiovi se nakonec podařilo uprchnout. Schoval se u svých přátel, odkud pokračoval ve své duchovní činnosti.

Naše současná situace mi přijde podobná, bratři a sestry. Jsme už 14 dní zavření doma. A čekáme, kdy ta nákaza, která může ohrozit náš pozemský život, zatluče na naše dveře. A dokonce se zatím zdá, že jsme vůči ní bezbranní. Tak zpívejme, bratři a sestry! Zpívejme Hospodinu, tomu mocnému a dobrému Bohu. Chvalme jej teď, když jsme zdraví. A nepřestaňme s chválou ani tehdy, když třeba z jeho dopuštění onemocníme. Vždyť náš život je příprava: Příprava na věčnou chválu Hospodina v jeho království. A tak:

- *Chválu vzdejte Hospodinu, protože je dobrý, jeho milosrdenství je věčné.*

Píseň (3): Ž 136 (Doporučení: Buď můžete zazpívat celý žalm, nebo jen sloky: 1-8 a 20-23)

Ohlášky

Opět vás zdraví br. farář Petr Kulík s br. kurátorem Luďkem Mikáčem. Přejeme vám všem Boží pokoj.

Postupně vkládáme krátká duchovní zamyšlení na náš sborový **youtube kanál: ČCE Javorník nad Veličkou**. Odkaz naleznete např. na našich **sborových webových stránkách**.

(<https://cce-javornik.estranky.cz/>)

Br. farář Kulík může i v této době vykonávat individuální návštěvy a pastorační péči. Pokud máte zájem o návštěvu či třeba jen o telefonický rozhovor, neváhejte kontaktovat br. faráře Petra Kulíka. (mobil: 604 708 768; e-mail: petr.kulik@gmail.com)

Nové sborové čtení (duben – červen 2020) je ke stažení na našich stránkách!

Tím končíme tematické čtení (1 téma – 7 kapitol) a vracíme se po čase k posloupnému čtení Písma, jen po mnohem menších celcích.

Dnešní sbírka je na potřeby našeho sboru. Příspěvek můžete bezhotovostně na sborový účet: **1444717349/0800**.

Přímluvné modlitby a Modlitba Páně

Pane Ježíši Kriste, ty jsi naše záchrana, náš štít, náš nedobytný hrad. Proto tebe – a nikoho jiného – prosíme:

- ochraňuj všechny, kteří tvou pomoc v těchto dnech především potřebují
- uzdravuj nemocné na těle i na duchu
- zastav nákazu šířící se po celém světě
- posiluj slabé a bezbranné
- podepírej chudé rodiny a jedince bez práce a výdělků
- buď nablízku všem osamělým
- ukazuj správný směr těm, kteří nevědí, co se svým životem
- dodej odvahy, trpělivosti a lásky těm, kteří pečují o druhé lidi
- svou moudrost dávej těm, kteří rozhodují o životech svých bližních
- vysvobod' ty, kteří se topí v bahně svých hříchů
- dávej se poznat skrze slovo evangelia všem, kteří duchovně bloudí a živoří
- smiluj se nad těmi, kteří odcházejí z tohoto života
- utírej slzy těm, kteří se loučí se svými blízkými
- a svým svatým Duchem ved' svůj lid, abychom věděli, jak v těchto kritických časech žít a vydávat o tobě dobré svědectví.

A společně voláme k tvému Otci modlitbou, kterou jsi nás ty sám naučil:

Otče náš, kterýž jsi v nebesích, posvět' se jméno tvé, přijď království tvé, buď vůle tvá jako v nebi tak i na zemi. Chléb náš vezdejší dej nám dnes. A odpusť nám naše viny, jakož i my odpouštíme našim viníkům. A neuved' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého. Neboť tvé jest království, i moc i sláva, až navěky. Amen.

Poslání: Římanům 8:35-39

Kdo nás odloučí od lásky Kristovy? Snad soužení nebo úzkost, pronásledování nebo hlad, bída, nebezpečí nebo meč? ³⁶ Jak je psáno: "Denně jsme pro tebe vydáváni na smrt, jsme jako ovce určené na porážku." ³⁷ Ale v tom ve všem slavně vítězíme mocí toho, který si nás zamiloval. ³⁸ Jsem jist, že ani smrt ani život, ani andělé ani mocnosti, ani přítomnost ani budoucnost, ani žádná moc, ³⁹ ani výšiny ani hlubiny, ani co jiného v celém tvorstvu nedokáže nás odloučit od lásky Boží, která je v Kristu Ježíši, našem Pánu.

Požehnání: Žalm 28:9 Zachraň svůj lid, *Hospodine*, a žehnej dědictví svému, buď mu pastýřem a nes jej na ramenu věčně!

Píseň (5): 487